

Ældste Neil L. Andersen
De Tolv Apostles Kvorum

Forlad ham aldrig

Når I vælger ikke at blive forargede eller flove, vil I føle hans kærlighed og godkendelse. I vil vide, at I bliver mere ligesom ham.

Mine elskede brødre og søstre rundt om i verden, jeg vil udtrykke min store beundring for den tro og det mod, jeg ser hos jer. Vi lever i en meget spændende tid – men en udfordrende tid.

Herren advarer os mod farer forude

Herren har ikke efterladt os alene i vores søgen på at komme tilbage til ham. Lyt til hans advarende ord, der advarer os mod farer forude: »Tag jer i agt, hold jer vågne!»¹ »Pas derfor på, at I ikke bliver bedraget.»² »I skal være årvågne og påpasselige.»³ »Tag jer i agt for at blive revet med ... og miste fodfæstet.»⁴

Ingen af os er immune over for verdens indflydelse. Herren råder os til at være på vagt.

I husker nok Jesu oplevelse i Kapernaum, da disciple, som havde fulgt Frelseren, ikke ville acceptere, at han var Guds Søn. I skrifterne står der: »Efter dette var der mange af hans disciple, der forlod ham.»⁵

Jesus spurgte da de tolv: »Vil I også gå jeres vej?»⁶

Vil I også gå jeres vej?

Jeg har svaret ham mange gange i mit stille sind: »Absolut ikke! Ikke mig! Jeg vil aldrig forlade ham! Jeg bliver

for evigt!» Jeg ved, at I ville have svaret på samme måde.

Men spørgsmålet, »vil I også gå jeres vej?» får os til at tænke over vores egen sårbarhed. Livet er ikke nogen åndelig skovtur. Apostlenes ord fra en anden sammenhæng trænger sig stille på: »Det er vel ikke mig, Herre?»⁷

Vi træder i dåbens vande med glæde og forventning. Frelseren siger: »Kom til mig,»⁸ og vi svarer og påtager os hans navn. Ingen af os ønsker, at denne rejse bliver en kort flirt med åndelighed eller blot et bemærkelsesværdigt, men afsluttet kapitel. Disciplens vej er ikke for de åndeligt set forsagte. Jesus har sagt: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.»⁹ »Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig.»¹⁰

Når vi følger Frelseren, kommer der utvivlsomt udfordringer på vores vej. Hvis vi i tro nærmer os disse forædlende udfordringer, vil de styrke vores erkendelse af Frelserens virkelighed. Hvis vi på verdslig vis nærmer os de samme udfordringer, vil de overskygge vores udsyn og svække vores viljestyrke. Nogle, som vi elsker og beundrer, glider bort fra den lige og snævre sti og følges »ikke mere med ham«.

Hvordan kan vi forblive tro?

Hvordan kan vi forblive tro mod Frelseren, hans evangelium og hans præstedømmes ordinancer? Hvordan kan vi udvikle tro og styrke til aldrig at forlade ham?

Jesus sagde: »Sandelig siger jeg jer: Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget.»¹¹ Vi har brug for barnets rene tro.

Ved kraften i hans sonoffer kan vi blive, »som et barn, underdanig, sagtmodig, ydmyg, tålmodig, fuld af kærlighed, villig til at underordne sig alt det, som Herren finder det tjenligt at pålægge [os], ligesom et barn underordner sig sin far.»¹² Dette er den mægtige forandring i hjertet.¹³

Vi indser snart, hvorfor en forandring i hjertet er nødvendig. To ord signalerer fare forude: Ordene er *forarget* og *flov*.

Vælg ikke at blive fornærmet

Til dem, der yppede kiv om Frelserens guddommelighed, spurgte Jesus: »Forarger det jer?»¹⁴ I lignelsen om sædemanden advarede Jesus: »Han holder ... ud en tid, [men] når der kommer trængsler eller forfølgelse på grund af ordet, falder han straks fra.»¹⁵

Forargelse antager mange former og stikker altid hovedet frem. Folk, vi stoler på, skuffer os. Vi møder uforudsete vanskeligheder. Vores liv blev ikke helt præcist, som vi forventede. Vi begår fejl, føler os uværdige og er urolige for ikke at blive tilgivet. Vi grubler over en læresætning. Vi finder ud af, at noget, der blev sagt fra en talerstol i Kirken for 150 år siden, generer os. Vores børn bliver uretfærdigt behandlet. Vi overses eller påskønnes ikke. Det kan være hundrevis af ting, som betyder noget for os på et givent tidspunkt.¹⁶

I vore svage øjeblikke forsøger modstanderen at få os til at løbe fra vore åndelige løfter. Hvis vi ikke er på vagt, vil vores sårede, barnlige ånd krybe tilbage i et koldt, mørkt hjørne af vores tidligere oppustede ego og trænge Frelserens varme, helende lys ud.

Da Parley P. Pratt i 1835 blev uretfærdigt dømt, hvilket bragte skændsel og skam over ham og hans familie, gav profeten Joseph Smith ham dette råd: »Parley ... træd disse ting under fode ... og så skal Gud den Almægtige være med dig.«¹⁷

Et andet eksempel: I 1830 blev Frederick G. Williams, en prominent læge, døbt. Han berigede straks Kirken med sine talenter og ejendele. Han blev leder i kirken. Han donerede grunden til templet i Kirtland. I 1837 begik Frederick G. Williams grundet svære tider nogle alvorlige fejl. I en åbenbaring sagde Herren: »Som følge af [hans] alvorlige overtrædelser skal [hans] hidtidige kaldelse [som leder i Kirken] tages fra ham.«¹⁸

Den fine lektie, vi lærer fra Frederick G. Williams, er, at til trods for »hans menneskelige svaghed, havde han karakterstyrke nok til at forny sin loyalitet mod Herren, profeten og ... Kirken, hvor det ville have været så let for ham at gå til i bitterhed.«¹⁹ I foråret 1840 præsenterede han sig ved en general-konference og bad ydmygt om tilgivelse for sin tidligere opførsel og udtrykte sit faste ønske om at gøre Herrens vilje

i fremtiden. Hans sag blev forelagt af Hyrum Smith, og han blev tilgivet. Han døde som et trofast medlem af Kirken.

Jeg mødte for nylig tempelpræsidenten for templet i Recife i Brasilien, hvis navn er Frederick G. Williams. Han fortalte, hvordan hans tipoldefars karakterfaste beslutning havde vel-signet familien og hundredvis af hans efterkommere.

Vælg ikke at blive skamfuld

Forargelsen har en nedbrydende følgesvend, som vi kalder *skam*.

I Mormons Bog kan vi lære af Lehis syn om livets træ. Synet fortæller om de fine sjæle, som »trængte sig frem gennem tågen af mørke, idet de klamrede sig til jernstangen,« og »kom hen og spiste af træets frugt.«²⁰

Nefi beskrev træet som »Guds kærlighed,«²¹ og det bar frugt, som »fyldte sjæl[en] med overordentlig stor glæde.«²²

Efter at have smagt frugten så Lehi en »stor og rummelig bygning ... fyldt med folk, både unge og gamle, både mænd og kvinder, og deres måde at klæde sig på var overordentlig fornem ... de spottede og pegede fingre [med foragt] ad dem, der ... spiste af frugten.«²³ En engel forklarede, at spotten, hånen og den foragtelige pegen fingre var et billede på verdens stolthed og visdom.²⁴

Nefi sagde ganske enkelt: »Vi ænsede dem ikke.«²⁵

Desværre var der andre, for hvem modet svigtede. Skriften lyder: »Og

efter at de havde smagt frugten, *skammede* de sig på grund af dem, som hånede dem, og de faldt fra, ind på forbudne stier, og blev væk.«²⁶

Vi skiller os ud fra verden som Kristi disciple. Der er måske tider, hvor vi føler os ubehageligt til mode ved, at man hånligt peger fingre ad os og affærdiger det, der er helligt for os.²⁷ Præsident Monson har advaret: »Medmindre jeres vidnesbyrds rødder er solidt plantet, vil det blive vanskeligt for jer at modstå hånen fra dem, der udfordrer jeres tro.«²⁸ Nefi sagde: »[Æns] dem ikke.«²⁹ Paulus formanede: »Gud har ikke givet os en fej ånd ... Skam dig ... ikke ved vidnesbyrdet om vor Herre.«³⁰ Vi forlader ham aldrig.

Da jeg var på rejse i Østeuropa med præsident Dieter F. Uchtdorf sidste år, blev jeg forundret over de helliges tro og mod. En præstedømmeleder fra Ukraine fortalte os, at han var blevet kaldet til grenspræsidentskabet i foråret 1994, blot et halvt år efter han var blevet døbt. Dette fordrede, at han stod offentligt frem omkring sin tro og hjalp med at registrere Kirken i byen Dnepropetrovsk. Det var en usikker

tid i Ukraine, og det at stå åbent frem og vise sin tro på Kristus og det gengivne evangelium kunne indebære vanskeligheder, fx risikoen for at miste sit arbejde som pilot.

Præstedømmelederen fortalte os: »Jeg bad og bad. Jeg havde et vidnesbyrd, og jeg havde indgået en pagt. Jeg vidste, hvad Herren ønskede af mig.«³¹ Modigt gik han og hans hustru frem i tro, uden skam over Jesu Kristi evangelium.

Hvor der bliver givet meget, kræves der meget

Nogle spørger: »Er jeg nødt til at være anderledes end andre?« »Kan jeg ikke følge Kristus uden at tænke så meget over min opførsel?« »Kan jeg ikke elske Kristus uden at efterleve kyskhedsloven?« »Kan jeg ikke elske ham og gøre, hvad jeg vil om søndagen?« Jesus kom med dette enkle svar: »Elsker I mig, så hold mine bud.«³²

Nogle spørger: »Er der ikke mange af en anden tro, som elsker Kristus?« Selvfølgelig er der det! Men som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, der har modtaget vidnesbyrd om, at han lever, ikke blot fra

Bibelen, men også fra Mormons Bog, som ved, at hans præstedømme er blevet gengivet til jorden, som er blevet døbt og har modtaget Helligåndsgaven, som er blevet beseglet med kraft i hans hellige tempel og som tager del i forberedelsen til, at han skal vende tilbage til jorden i herlighed, kan vi ikke sammenligne os med dem, som endnu ikke har modtaget disse sandheder. »Til hvem meget er givet, bliver der krævet meget.«³³

Herren har sagt: »Dog må du selv vælge.«³⁴

Jeg lover jer, at når I vælger ikke at blive forarget eller flove, vil I føle hans kærlighed og godkendelse. I vil vide, at I bliver mere ligesom ham.³⁵

Vil vi forstå alting? Selvfølgelig ikke. Vi kan være nødt til at lægge visse ting til side, for at forstå dem senere.

Vil alt være retfærdigt? Det vil det ikke. Vi må acceptere, at der er noget, vi ikke kan ordne og tilgive andre, når det gør ondt.

Vil vi til tider føle os lukket ude fra dem omkring os? Helt bestemt.

Vil vi til tider blive forbavsede over at se den vrede, nogle få føler mod Herrens kirke og deres bestræbelser

på at stjæle den svages trængte tro?³⁶ Ja. Men det vil ikke hindre Kirkens vækst eller skæbne, ej heller vil det hæmme den åndelige fremgang blandt os, Herren Jesu Kristi tilhængere.

Forlad ham aldrig

Jeg elsker disse ord fra en yndlingssalme:

*Den sjæl, som til Jesus sin lid
kun har sat,
jeg vil ej forlade i mørkeste nat.
Den sjæl, om al helved imod
den mon stå,
skal gennem min nåde, skal gennem
min nåde,
skal gennem min nåde sin
salighed få.³⁷*

Fuldkommenhed bliver os ikke til del i dette liv, men vi udøver tro på Herren, Jesus Kristus, og holder vore pagter. Præsident Monson har lovet: »Jeres vidnesbyrd vil, hvis det konstant næres, give jer sikkerhed.«³⁸ Vi plejer vore åndelige rødder og tager dagligt for os af Kristi ord i skriften. Vi stoler på ordene fra de levende profeter,

som er givet os for at vise vej. Vi beder og beder og lytter til Helligåndens sagte røst, som leder os fremad og indgyder fred i vores sjæl. Uanset hvilke udfordringer vi møder, så forlader vi ham aldrig nogensinde.

Frelseren spurgte sine apostle: »Vil I også gå jeres vej?»³⁹

Peter svarede:

»Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord ...

«... og vi tror, og vi ved, at du er Guds hellige.»⁴⁰

Det har jeg også et vidnesbyrd om. Jeg vidner derom i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Mark 13:33.
2. L&P 46:8.
3. L&P 42:76.
4. 2 Pet 3:17.
5. Joh 6:66.
6. Joh 6:67.

7. Matt 26:22.
8. 3 Ne 9:14.
9. Matt 22:37.
10. Mark 8:34.
11. Matt 18:3; se også Mark 10:15; Luk 18:17; 3 Ne 9:22; 11:37-38.
12. Mosi 3:19.
13. Se Alma 5:14.
14. Joh 6:61.
15. Matt 13:21.
16. Se David A. Bednar, »Og intet bliver til anstød for dem,« *Liahona*, nov. 2006, s. 89-92.
17. Joseph Smith, i *Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt jun., 1938, s. 118
18. I *History of the Church*, 3:46, fodnote.
19. Frederick G. Williams, »Frederick Granger Williams of the First Presidency of the Church,« *BYU Studies*, vol. 12, nr. 3, 1972, s. 261.
20. 1 Ne 8:24.
21. 1 Ne 11:25.
22. 1 Ne 8:12.
23. 1 Ne 8:26-27; se også v. 33.
24. Se 1 Ne 11:35-36; 12:18-19.
25. 1 Ne 8:33.
26. 1 Ne 8:28; fremhævelse tilføjet.
27. Præsident Boyd K. Packer har sagt: »Særligt fjernsynet [og internettet] er skyld i, at vi

ikke bare kigger over på den rummelige bygning, vi bor på en måde i den« (»Hvor er du i Lehis drøm?«, *Liahona*, aug. 2010, s. 29).

28. I den samme tale sagde præsident Thomas S. Monson: »Den store og rummelige bygning i Lehis drøm repræsenterer dem i verden, som håner Guds ord, og som latterliggør dem, der modtager det, og som elsker Frelseren og efterlever befalingerne,« (»Må I have mod,« *Liahona*, maj 2009, s. 126).
29. 1 Ne 8:33.
30. 2 Tim 1:7-8.
31. Fra personlig dialog og fra et oversat uddrag af en mundtlig beretning af Alexander Davydov, optaget den 16. juli 2010.
32. Joh 14:15.
33. L&P 82:3.
34. Moses 3:17.
35. Se 1 Ne 19:9.
36. Se 2 Ne 28:20.
37. »Så sikker en grundvold,« *Salmer og sange*, nr. 38.
38. Thomas S. Monson, *Liahona*, maj 2009, s. 126.
39. Joh 6:67.
40. Joh 6:68-69.

